

REUNIÓ AMB COLLBONI
Revolta Escolar demana
més escoles amb
entorns segurs pàg 10

DIVULGADOR DIGITAL
Joaquim Campa, conegut com
El Boig de Can Fanga: "La Sagrada
Família fa mutar el barri" pàg 3

liniaeixample

Setmanari • 5/6/2024 • Núm. 291 • liniaeixample.cat

cada dimecres

Continuen les queixes pels busos de la Sagrada Família

El primer balanç veïnal després que es moguessin les parades per als turistes és clar: "El resultat és negatiu" pàg 15

Foto: Daniel Rovira Soler

Visionaris

La Casa Elizalde repassa la història dels Masriera i el temple pàg 14

SANT ANTONI pàg 11
El barri viu una nova edició de la clàssica ruta Tapanti

EL FORT PIENC pàg 16
El monòleg que ressuscita Pompeu Fabra arriba al barri

BÀSQUET pàg 20
Juan Hereza deixa el Roser després de 17 temporades

Home Homing

BCN

PROMOCIONS & CONSTRUCCIONS

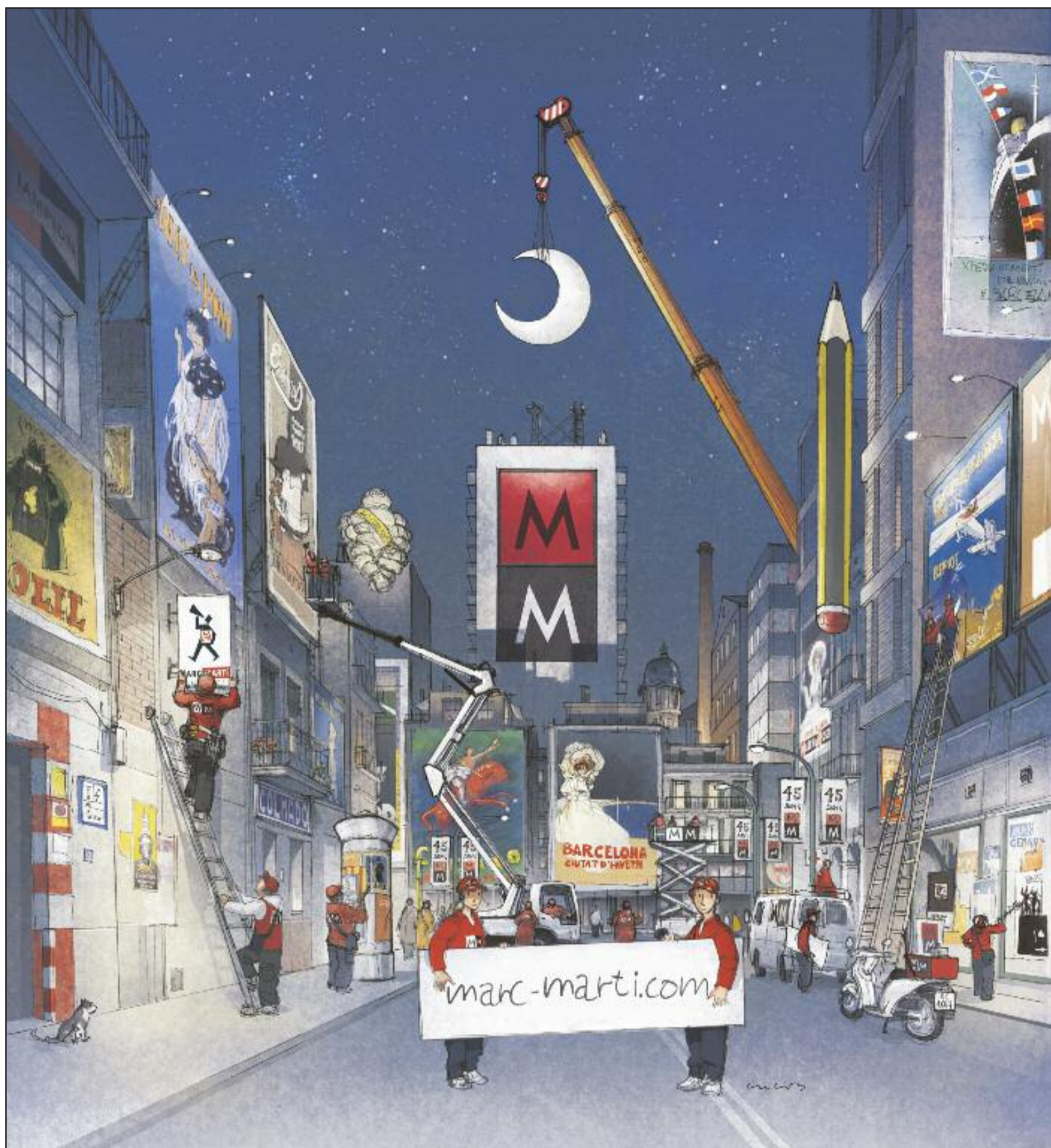
Home Homing

ALUMINI & VIDRES

si pots somiar-ho, nosaltres podem fer-ho

C. Padilla, 243
08013 BARCELONA
T. 938 827 706
admin@home-homing.com
www.home-homing.com
Magatzem: Pte. Urset, 3

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Joaquim Campa (El Boig de Can Fanga) durant la seva conferència a l'Ateneu El Poblet. Foto: Línia Eixample

Que el Poblet ho torni a ser

» Joaquim Campa, El Boig de Can Fanga a les xarxes, fa un repàs a la situació de la Sagrada Família
 » Del barri del Poblet, el tuitaire és conegut per les imatges inèdites de la ciutat que publica

Guillem Francàs
SAGRADA FAMÍLIA

«He pres la decisió conscient de quedar-me al barri a viure amb la meua dona i els meus fills, tot i poder marxar, perquè també puguin viure la vida de barri que vaig viure jo». Aquesta és la definició del sentiment de barri que Joaquim Campa, conegut a X (l'antic Twitter) amb el compte del Boig de Can Fanga (64.000 seguidors), té pel Poblet o el barri de la Sagrada Família. Campa, però, no és historiador, sinó que és executiu de recursos humans d'empreses tecnològiques i el compte a la xarxa social és el seu passatemp.

Campa va reivindicar dimecres passat aquest sentiment en una conferència a l'Ateneu El Po-

blet, on va explicar com funciona el seu compte a les xarxes, en el qual es dedica a compartir imatges inèdites de Barcelona i també de l'evolució del barri al llarg de la seva història.

Així, El Boig de Can Fanga té clara la seva definició actual del barri: «El Poblet és el barri de la Sagrada Família, menys la Sagrada Família». Una definició que és important perquè assenyala el temple i les seves externalitats negatives com el factor que està complicant la vida als veïns i veïnes de tota la vida.

QUÈ ÉS EL TEMPLE AVUI?

Campa, amb la seva particular definició del barri citada fa un moment, parla del temple com una relació d'amor-odi. D'una banda, explica que la Sagrada Família va ser l'*skyline* de la

seva infantesa, on va viure anècdotes de jove de les quals guarda un gran record.

Però la part d'odi apareix amb el que representa el temple actualment. «És un símbol mundial de la ciutat cap a fora, no cap a dins, i és un ésser viu que va mutant i fa mutar el barri», argumenta. En aquest sentit, el Boig de Can Fanga afegeix que la Junta de la Sagrada Família és «una de les fundacions més opaques i fosques de Barcelona». Acaba dient, però, que el temple provoca una «actitud catalana de tota la vida». «Només nosaltres ens podem queixar del temple, no els turistes», conclou.

REPTES DEL BARRI

Amb tot aquest panorama, el barri es planteja diferents reptes per recuperar l'essència que està

perdent –o per no perdre-la del tot–. Campa fa un llistat de les preocupacions que ell mateix té i que molt probablement coincideixen amb les que el teixit social del barri ja lluita per aconseguir.

D'una banda, comenta que mantenir la identitat i la memòria és molt important per «conèixer el passat, entendre el present i projectar-se al futur». Aconseguir més participació i tenir força associativa que es tradueixi en capacitat de lluita veïnal és un dels altres reptes que planteja. Però els grans reptes que són reconeguts per tot el barri, i que el tuitaire va plantejar a la xerrada, són els problemes de l'habitatge i la gentrificació. «Cada any a l'escola dels meus fills diem adeu a famílies que no poden pagar-se un pis per viure aquí i han de marxar», comenta.

És per tot això que aquest gran aficionat a la memòria històrica afirma que el model econòmic i comercial actual no és el que volen els veïns del barri. «Els comerços que hi ha ara al voltant del temple no ens esperen a nosaltres (els veïns) com a consumidors, no ens volen», acaba dient, tot reivindicant el comerç de proximitat.

Amb tot, Campa insisteix a dir que ell no es dedica a «fer nostàlgia», sinó que fa «memòria». «Instal·lar-se en el discurs que abans tot era millor que ara és absurd. Abans la vida al barri també era difícil, la gent es punxava droga a la plaça Gaudí quan jo era jove i això els meus fills ja no ho viuen, o pregunteu a les dones i els gais com era viure fa 50 anys», conclou fent una crida a no instal·lar-se en el pessimisme.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **líniaeixample**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

'Her' no té un final feliç

per Susana Pérez Soler

Foto: Arxiu

Theodore és un escriptor desencantat que escriu cartes emotives per a altres persones al mateix temps que s'enamora de Samantha, el sistema operatiu del seu ordinador. Samantha és una assistent similar a Siri, però amb una veu més seductora i sensible, que, a més, sempre dona bons consells. És enginyosa, explica acudits i riu dels que li explica Theodore, s'enfada poc i és molt convincent, i xiuxiueja per fer confidències. És la novia ideal per a qualsevol home en procés de separació, excepte perquè no és real i no té cos. Les assistents virtuals tenen els seus defectes. Ningú és perfecte. Però a Theodore això no li importa. Qui vol sexe quan té amor?

Aquesta és la sinopsi de la pel·lícula *Her*, però aviat podria ser la història d'un amic, conegut o saludat seu a jutjar per la darrera versió de ChatGPT, que es va presentar en un acte retransmès globalment. Durant l'esdeveniment tecnològic de l'any, la nova versió de ChatGPT, GPT-4o (la o prové d'*omnichannel*, que vol dir multicanal), va flirtejar la roba que portava un dels presentadors de l'acte, cosa que va suscitar tota mena de comentaris perquè va ser quelcom no pre-

vist. GPT-4o va sorprendre per la seva capacitat de mirar, entendre i parlar sobre allò que veu.

Li pots demanar un conte per anar a dormir i abaixarà la veu. Si necessites un acudit descarat, parlarà amb un to sarcàstic i divertit. I si et veu amb un pastís i una espelma, et cantarà feliç aniversari de manera amigable. Si alguna cosa va quedar clara durant la pre-

Parlar amb un ordinador sembla poc natural, però és probable que els més joves ho acabin integrant

sentació és que cada cop estem més a prop d'un internet lliure de pantalles; una terra promesa pels gurús de Silicon Valley des de fa anys.

Parlar amb un ordinador pot semblar poc natural avui, però és més que probable que els més joves ho acabin integrant. De fet, ara ja prefereixen fer les cerques a través d'una intel·ligència artificial generativa en lloc de recórrer als buscadors, perquè els sembla

un entorn més amigable. Quan d'aquí a poques setmanes la nova funció de ChatGPT arribi de forma gratuïta als seus dispositius, ja podem imaginar els vagons de metro plens de persones que parlen amb el seu assistent de veu, com passa a *Her*.

Però, alerta, *spoiler*: *Her* no té un final feliç. Samantha, la veu coqueta del sistema operatiu de Theodore, acaba confessant-li, poc abans de ser aniquilada per l'empresa que l'ha creat, que té converses amb més de 8.300 persones a la vegada i que està enamorada de 641. 641! Algun avantatge havia de tenir no tenir cos i no ser real.

Que OpenAI presenti un assistent d'IA amb una veu humana, que riu, explica acudits i flirteja amb els treballadors de la companyia no és ètic, perquè condueix a l'error de pensar que és real. Que sigui una veu sensual de dona és masculista. Que el mateix Sam Altman, propietari d'OpenAI, faci referència a la pel·lícula *Her* durant la presentació de GPT-4o és irresponsable. Però res d'això s'escapa a Altman ni a l'objectiu últim de la seva empresa: la maximització dels beneficis. Mentre tot plegat alimenti la conversa i el compte de resultats, *show must go on!*

Aquí es piula

Tuits en paper

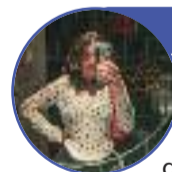
@EnricJuliana

Després de sis manifestacions consecutives a Madrid contra la llei d'amnistia, el PP de Feijóo encén una espelma a Carles Puigdemont perquè els concedeixi la gràcia d'una moció de censura. Sens dubte, Espanya és un lloc únic a la plataforma continental euroasiàtica.

@isaacalbert

De les eleccions europees sempre es diu que interessen poc, i són els mateixos partits que, amb temes locals, pensant que agraden més i s'entendran millor, desvirtuen el que realment representen quan arriben a Europa. Després arriben les sorpreses quan es fa política europea, que se'n fa i molta.

@julsabata

Si us plau, ara que ve l'estiu no feu ni un vídeo turístic més, no recomaneu llocs a TikTok, no feu llistes de bodegues, no feu vídeos de cales de la Costa Brava, no feu virals llocs d'estiu... Aneu als llocs, gaudiu-los, descobriu-los i no contribuïu a la gentrificació.

@XSaimartin

Vaja... Els tatuatges (que contenen químics carcinogènics) augmenten el risc de limfomes malignes un 21%. Ho diu un estudi de control aleatori fet entre 11.905 individus. Sembla un informe seriós. Em pregunto si algun dia tractarem els tatuatges com tractem el tabac.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Joaquim Campa

Joaquim Campa, El Boig de Can Fanga a X, va fer una conferència a l'Ateneu El Poblet dimecres passat on va explicar la seva tasca de divulgació històrica a les xarxes i va reivindicar recuperar el barri de la Sagrada Família per als veïns.

*pàgina 3***Casa Elizalde**

La Casa Elizalde va inaugurar el 22 de maig l'exposició *L'art i el temple. Història visual del Taller Masriera*. La mostra es complementa amb diferents activitats, com ara una conferència de Pilar Vélez sobre la família Masriera.

*pàgina 14***Ajuntament**

El balanç veïnal dels efectes de la reordenació de les parades dels autocars de turistes que visiten la Sagrada Família no és bo. Un mes després de l'entrada en vigor de la mesura de l'Ajuntament, els veïns consideren que no és suficient.

pàgina 15

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 "No sé si ho repetirem"
- 2 Apunyalen un usuari del metro de Barcelona a qui volien robar la cartera
- 3 Troben una nova xeringa a l'entorn de l'Escola de la Concepció, on ja es va punxar un nen
- 4 Si tens fills, alerta: les pantalles engreixen els infants
- 5 L'Ajuntament instal·la una 'macroestació' de control de la qualitat de l'aire a l'Eixample

Safata d'entrada

Oportunitats

per Albert Rodríguez

Foto: Laura Alcalde/ACN

La vocació majoritària superadora de l'Antic Règim de la societat catalana és anàloga a la d'algunes d'europes, amb aparició progressiva i sinèrgica de valors i assoliments, i personalment com a oportunitats i drets: ciutadania (i sufragi), predomini capitalista industrial (principat), adequació dels components i més riquesa i comerç, administració pública acoblada a la societat, solidaritat material dins i entre categories de població, instrucció pública, llibertat de premsa... El procés superador ha vençut l'oposició territorial o social obscurantista a cada estat europeu o exterior més àmplia de poder, però no encara al nostre país, on aquestes dues oposicions crec que han sintetitzat el nacionalisme espanyol, excloent, amb episodis dictatorials, la guerra.

Els continguts ciutadans i els distingibles dins la producció –econòmica o cultural, real o possible– de la nostra societat requereixen la institució –ordenació i continuïtat– preferiblement inserida en un ordenament jurídic. Aquests continguts, institucionalitzats, són la base d'una relació lliure i mútuament beneficiosa amb altres nacions: la sobirania. El fetixisme de la institució *per se* menysté els continguts; un buit que no permet la neutralització de la reacció nacionalista, sempre a l'aguait. S'ha superat l'Antic Règim a Europa i s'ha imposat la

raó, però els eurodiputats pel país crec que no hi han fet arribar prou la nostra: anar-hi en línia recta. El corredor mediterrani, des del sud d'Alacant i passant per Perpinyà, havia estat pràctica institucionalitzada, malgrat no alçar-s'hi la capital d'Espanya –racionalitat econòmica malgrat la dictadura. L'actualització com a via d'ample europeu representa donar oportunitats novament a la inversió industrial i agrícola i a l'ocupació. Al país –i més enllà també– i no tant al turisme massiu i a l'especulació immobiliària, insostenibles i ja prou atesos.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Amnistia

#Pagesia

#Selectivitat

@**govern**: "Aquella amnistia que semblava impossible avui és una autèntica victòria de país que ens diu que la ciutadania de Catalunya pot aconseguir tot allò que es plantegi".

@**LaIntersindical**: Els pagesos reactiven les protestes i tallen els principals passos fronterers amb França. Es mobilitzen per exigir condicions dignes per a un sector en crisi.

@**SEPC_nacional**: Comença la selectivitat a Catalunya i al País Valencià, i la setmana que ve comença a les Illes. Molta força a tots els estudiants que s'examinen.

La no governança ferroviària

per Montserrat Tura

Alguna cosa tenen els trens que em criden a pujar-hi. M'agrada pujar als trens dels indrets que visito per raons diverses. Pots intuir com és una societat segons siguin els seus trens.

M'agrada viure en una ciutat que té dues estacions de tren on paren trens de tres línies de Rodalies. Inexplicablement, els trens de mitjana distància hi passen i no s'aturen, i els d'alta velocitat hi agafen embranzida quan van cap al nord i hi comencen a frenar quan van cap a la gran ciutat de Barcelona.

M'agrada viatjar per un camí previsible i que a França anomenen "camins de ferro". Llegeixo, escolto música. Tenen pitjor concepte dels trens els que no els utilitzen.

Això no m'impedeix afirmar que és incompreensible i sovint provoca justa indignació l'estat en què estan les instal·lacions ferroviàries a la xarxa de Rodalies. Conec la divisió de competències: vies, electrificació, senyalització i estacions per a Adif; trens, tallers i cotxeres, de Renfe; i horaris, tarifes, bonificacions i atenció als clients, de la Generalitat.

Fa tants anys que el cablejat de l'electrificació es va deteriorant que és difícil substituir-lo tot i iniciar un pla de conservació que ho mantingui tot en bon estat, renovant en la temporalitat que correspongui les instal·lacions.

Cal, doncs, dues dècades d'importants inversions per posar-nos al dia i anar establint sistemes de conservació i de manteniment de la prestació del servei actualitzat perquè s'arribi a traslladar a l'usuari la sensació de millora. S'ha de començar i s'ha de constituir l'empresa conjunta Generalitat-govern central anomenada Rodalies de Catalunya.

En els diners del pla 20-30 hi ha desdoblaments, soterraments i millor encaix en trames urbanes denses i, per tant, els 6.300 milions dels quals parlen no són tots per substituir instal·lacions i modernitzar-les. Cal fer-ho simultàniament i ho accepto, ja que en trams curts hi ha fortes inversions que han de portar a millores ferroviàries i urbanes, com és el cas del desdoblament de l'R3.

Soc més comprensiva quan la causa és un atropellament, una caiguda d'un arbre per un fort temporal o un acte delictiu (com un robatori), i ho soc menys quan la raó de la manca de puntualitat és el mal estat de les instal·lacions.

El dia 12 de maig va ser un d'aquests dies negres a la xarxa de Rodalies. Era impossible desplaçar-se a Barcelona o venir-ne amb els trens habituals, que els dies festius ja són pocs.

Era un dia especial (jornada electoral) i aquella matinalada algú havia robat un cablejat de coure del tram més estratègic de tota la xarxa, amb la mala fortuna que el robatori havia malmès la instal·lació de comunicació de senyal i la presa de terra de la instal·la-

Foto: Jordi Puiglar/ACN

ció. Un robatori estrany. Uns lladres despistats o una terrible casualitat. No sé si arribarem a saber-ho. Quaranta metres de cablejat i tota la xarxa de Rodalies afectada. Confiarem que les investigacions arribin a aclarir-nos què va passar aquell dia, ara que ja hi ha detinguts al respecte. L'indret, per acabar-ho d'arreglar, està just al canvi de municipi de Montcada i Reixac i Barcelona, poblacions que pertanyen a diferents regions policials i a diferents partits judicials. Per què van triar precisament aquell segment de cable és una gran incògnita.

Les conseqüències pels efectes de sobrecàrrega que van produir-se en cadena costaran mesos a ser reparats i uns 15 milions de l'erari. Milers de passatgers

afectats i Barcelona aïllada pel servei ferroviari. Impotència, perplexitat, enuig raonable.

El silenci del ministre de Transports aquell dia que Catalunya estava sense trens de Rodalies va ser ensordidor. L'endemà va donar unes xifres que poden ser interpretades com a excusa, però que ens haurien de fer pensar molt sobre com hem passat de ser una societat orgullosa dels béns comuns a una societat que malmet instal·lacions que hem d'arreglar amb diners de tots, i que això ens impedeix tenir-los per adquirir nous trens i noves tecnologies.

Catalunya és l'indret de tota la xarxa de Renfe amb més incidents deliberats de danys a les instal·lacions ferroviàries, un 51,8% de totes les que es produeixen a l'Estat. Més de la meitat dels atacs contra persones i instal·lacions vinculades als trens succeeixen a Catalunya.

Tenim el trist honor que el rànquing per províncies de malifetes deliberades sigui Barcelona, Madrid, Tarragona, Girona, València, Saragossa, Sevilla...

Les malifetes deliberades van des de pintar vagons de tren i impedir poder veure l'exterior fins a col·locar objectes a les vies que posen en perill la circulació de combois amb centenars de persones al seu interior. Des del robatori de fil de coure fins a l'apedregament deliberat. Des de baralles entre passatgers fins a discussions violentes amb els interventors.

Podem acceptar que els lladres van seleccionar aquests 44,5 metres de coure per casualitat sense saber que era un punt neuràlgic. Tenim dret a sospitar que potser algú els va indicar concretament on havien de tallar i que havien de destruir el sistema de senyalització interconnectat i arrancar la presa de terra encara que no els suposés cap benefici econòmic. Però també ens hem de preguntar per què Adif no tenia mecanismes de detecció i prevenció de robatoris en aquest punt que ara sabem que és importantíssim.

Finalment, hem de demanar a tots els implicats en la gestió i seguretat dels nostres trens que facin tot el possible per treure'ns d'aquest rànquing de vàndals. Això vol dir més seguretat i més protecció del servei ferroviari.

Les millors perles

Aun home dels Estats Units van retirar-li el carnet i, quan el van citar a judici, s'hi va connectar telemàticament conduint des del cotxe. El jutge va quedar tan sorprès que el va enviar a la presó aquell mateix dia.

Lestupidesa humana no té límits. Centenars de persones es concentraven la setmana passada davant l'hotel Mandarin Oriental i, amb l'efecte crida, cada vegada s'hi sumava més gent. Ningú sabia què o a qui esperaven.

Una jove va sortir de festa i quan anava a tornar a casa no hi havia taxis. Tot i la borratxera, va tenir una idea brillant: anar a un local de kebabs, demanar-ne un perquè li portessin a casa posant la seva direcció i acompanyar el repartidor.

La cantant Taylor Momsen s'ha fet viral, i no pas per les seves cançons. En plena actuació a Sevilla, un ratpenat va atacar-la, li va mossegar la cama i va acabar a l'hospital. Mal moment per viure una anècdota com aquesta.

Jordi Borràs/ACN

LA FOTO

SISTEMA DE SALUT DE CATALUNYA

LA TEVA SALUT EN LES MANS QUE TENEN CURA DE TOTHOM

Més informació

gen.cel@salut.cat

/Salut

Generalitat
de Catalunya

sempre
endavant

Tribuna

El pis de la senyora Maria

per Ferran Falcó

Foto: Albert Segura/ACN

La senyora Maria va treballar tota la vida en una empresa del sector químic molt important. No es va casar mai. Va tenir nebots, això sí, i va morir ara fa uns quants anys. Amb el seu esforç va poder comprar un pis els anys 60, en un barri obrer i de classe treballadora. Més que d'un pis es tractava d'un piset. A l'època, i durant tots els anys que en va pagar el préstec, aquell pis va consumir impostos, que van pagar els que van comprar el sòl, els que van promoure l'edifici, els que en van vendre els seus habitatges... I cada habitatge va pagar la seva contribució, els seus consums i, si es transferien de propietat, la seva plusvàlua. El pis, de fet, és un actiu que genera ingressos recurrents a l'administració. I això passa quan es vol fer, mentre es fa, quan s'acaba, quan es ven o es revèn, quan es reforma, quan es lloga i quan s'hereta.

Quan va traspasar la senyora, el pis va quedar per a la seva germana vídua, amb una pensió minsa. Amb esforç va pagar l'herència i va pensar en aquell habitatge per llogar-lo. Va ser una idea que el temps va demostrar dolenta. Una finca envellida, necessitada de cada vegada més inversions, i uns inquilins nets d'uns coetanis de la senyora, "molt bona gent" segons ella, però que no havien transferit als seus successors l'amor pel treball i l'esforç, fet que es traduïa en impagaments d'un lloguer que expressament era petit per mirar d'assegurar-lo.

Fer fora els inquilins consumiria més anys de vida dels que tenia la senyora al davant i li costaria diners i maldecaps, sense la seguretat que el dia del llançament no s'hi presentessin plataformes de defensors dels desfavorits, que de tant en tant també defensaven els *galtes*. A sobre, una nova regulació governamental obligava la senyora a no augmentar-los el lloguer, i a tributar-lo. Tot plegat, incentiu per vendre'l i treure-se'l de sobre, retirant-lo del mercat de lloguer, com així va ser.

Aquesta història no és un conte. És certa. Temo, però, que no és l'única. Tampoc no pretenc parlar-ne gaire, sinó introduir una idea o debat al voltant de quins incentius té l'administració per promoure habitatges assequibles, si és que en té... Potser, si trobem la resposta, podrem saber per què no se'n fan més o per què no se'n fan prou.

L'administració, el govern, és una guanyadora neta del negoci immobiliari. Si es fa sobre sòl privat, en cobra impostos i li'n surt gratuïta la urbanització. Si es fa sobre sòl públic, converteix un actiu en un passiu que li costa diners. Igualment, l'administració "hi guanya" quan el "negoci" o "la propietat" és d'un tercer. Posa la mà a la butxaca de qui compra sòl, de qui construeix l'edifici, de qui ven el pis i de qui el compra. També de qui l'hereta i de qui el revèn. Ja no hi ha desgravació fiscal a la compra d'habitatge i les ajudes al lloguer arriben a pocs, tard i malament, i no serveixen ni per rebaixar-ne el preu ni per millorar-hi l'accés.

Així les coses... Quins incentius té l'administració per fer habitatge públic? Pocs. No li surten els números. En pressupostos finits on educació, sanitat o infraestructures consumeixen molt, l'habitatge apareix com una font d'ingressos recurrent, si el fan els privats, però com una despesa, si el fessin els públics (almenys els primers anys). En el mentrestant, l'administració cobra de tothom qui intervé en el procés immobiliari, sense desgast, i el resultat és prou clar: un sector que no creix, uns preus a l'alça i un malestar social creixent per la impossibilitat dels més joves d'emancipar-se o de servir habitatge als nous catalans que han arribat al país els darrers anys. A tot això s'hi ha afegit una resposta pública intervencionista que de moment no dona resultats, mentre la col·laboració publicoprivada (gran iniciativa) de l'Àrea Metropolitana a través de la societat mixta Habitatge Metròpoli Barcelona, creada el 2021, encara no ha començat a agafar velocitat (per dir-ho suaument).

En aquest marc, cal repensar l'habitatge, i la nova mentalitat ha de ser menys fiscal i més social. I ha de tenir un *fast track* de procediment urbanístic.

Cal canviar el paradigma, peti qui peti. Els promotors públics i privats s'han de repartir els nínxols del mercat i acordar amb transparència les regles del joc. Els promotors i els constructors volen fer habitatge. La societat necessita habitatge. I els governs? No ho sabem, més enllà de les promeses que s'endú el vent i de les realitats que s'endú Hisenda, o que atura la burocràcia. El pacte social per l'habitatge és, de veritat, el gran acord econòmic i social que el país necessita.

“

**Els promotors
i els constructors
volen fer habitatge.**

I els governs?

**No ho sabem, més enllà
de les promeses que
s'endú el vent i de les
realitats que s'endú
Hisenda, o que atura la
burocràcia. El pacte social
per l'habitatge és,
de veritat, el gran acord
econòmic i social
que el país necessita**

”

Flaixos

@nataliamasguix: La Patum de Berga té més de 600 anys d'història i ha estat declarada Patrimoni Cultural de la Humanitat. És difícil trobar les paraules per descriure-la.

@JaimePalomera: En set anys es perdrà més d'una tercera part de l'habitatge de protecció oficial que hi ha avui dia. Un escàndol. Polítiques orientades a l'especulació.

@de_infantil: Obriré un meló. Els regals a les mestres al final de curs. No crec que calgui comprar una bossa de marca o una tauleta. Hi ha moltes altres formes d'agrair.

DISTRICTE LGTBI

La reivindicació de l'orgull LGTBI+ es fa sentir als barris

Barcelona torna a omplir els seus carrers de festa i reivindicació per commemorar el Dia Internacional de l'Orgull LGTBI i defensar els drets i llibertats dels col·lectius LGTBI+, lluitant contra la LGTBI-fòbia, tal com asseguren des de l'Ajuntament.

Fins a mitjans de juliol, els barris, equipaments municipals i museus de la ciutat es vestiran d'orgull i oferiran una programació específica on es podrà gaudir d'una àmplia oferta d'activitats per a tots els públics.

L'objectiu de les propostes és reivindicar i avançar amb fermesa en la defensa dels drets de les persones que formen part dels col·lectius LGTBI+ i continuar sensibilitzant per a l'eradicació dels discursos d'odi i discriminació per raó de LGTBI-fòbia.

L'ORGULL TAMBÉ ES VIU ALS BARRIS

L'orgull recorre els diversos districtes de la ciutat a través d'*Orgull de barri*. Es tracta d'una programació descentralitzada que pretén omplir la ciutat d'activitats perquè tota la ciutadania es pugui vestir d'orgull.

Durant els mesos de juny i juliol, els barris ofereixen activitats i propostes artístiques de proximitat, intergeneracionals, trans-feministes i interseccionals per visibilitzar la pluralitat de les realitats i mirades dels diferents col·lectius LGTBI+. L'àmplia oferta omplirà carrers, places, biblioteques i centres cívics, entre altres espais municipals.

Diversos museus de Barcelona també es tornen a sumar a la commemoració de l'Orgull

Entre les activitats d'*Orgull de barri* destaquen l'espectacle de varietats *El Cabaret de FOK-Empodera't* al Mirador d'Horta; el cicle Drag Queen/King a l'Espai Jove Ca la Panarra; o un taller humorístic i divulgatiu per a persones grans sobre les sigles LGTBI+ al Casal Joan Casanelles de Sant Martí.

MUSEUS ORGULLOSOS

Els museus de Barcelona es tornen a sumar a la commemoració de l'orgull reinterpretant els seus espais i les col·leccions en clau LGTBI+.

Enguany, els museus que participaran en aquesta iniciativa són el Museu Marítim de Barcelona, el Museu de Ciències Naturals, el Museu Olímpic i de l'Esport Joan Antoni Samaranch, el Museu Arqueològic de Catalunya, el Museu Nacional d'Art de Catalunya, la Xarxa de Museus d'Art de Catalunya i el Museu de Cerdanyola.

En aquesta línia, el 18 de juny tindrà lloc la segona edició de l'activitat *Passa el relleu*, una gimcana de projectes culturals de Museus i Districtes amb mirada LGTBI+.

El Centre LGTBI i l'Associació de Professionals de la Museologia de Catalunya organitzen aquesta jornada tècnica per intercanviar experiències i trobar sinergies. El propòsit és teixir ponts entre museus, entitats i col·lectius que desenvolupen projectes culturals amb mirada LGTBI+. Tota la programació es pot consultar a barcelona.cat/orgull.

FLAIXOS AMB ORGULL

Torna l'exposició 'Un petó teu'

Un petó teu és una mostra fotogràfica que posa en relleu com el petó dissident ha estat relegat a un segon pla durant els últims anys. Les imatges capturen moments en què el petó es converteix en una expressió audaç de la identitat i la resistència LGTBI+.

Fins al 28 de juny es pot visitar al Centre Cívic Joan Oliver 'Pere Quart', a les Corts. Abans, l'exposició s'havia estrenat al Centre LGTBI, i porta la firma del productor i director audiovisual al Peter Toro.

El Centre LGTBI ha celebrat els 5 anys

El Centre LGTBI va commemorar el seu cinquè aniversari el 18 de maig, en el marc del Dia Internacional contra la LGTBI-fòbia.

Al matí, la celebració va tenir lloc a les portes de la seva seu amb tota mena d'activitats familiars. A partir de la tarda i fins al vespre la festa es va traslladar a plaça Catalunya, on hi va haver diferents concerts i actuacions, tot plegat amb la presentació de Brigitta Lamoure.

Coneix el Grup Trans i No Binari

El Grup Trans i No Binari del Centre LGTBI és un espai de socialització on poder connectar amb persones que exploren el seu gènere i compartir experiències.

Al grup se celebra la diversitat des del respecte, l'amor, la cura i l'amabilitat. Tot allò que es comparteix a les sessions és confidencial i els membres poden decidir participar o no en les activitats que s'hi desenvolupen.

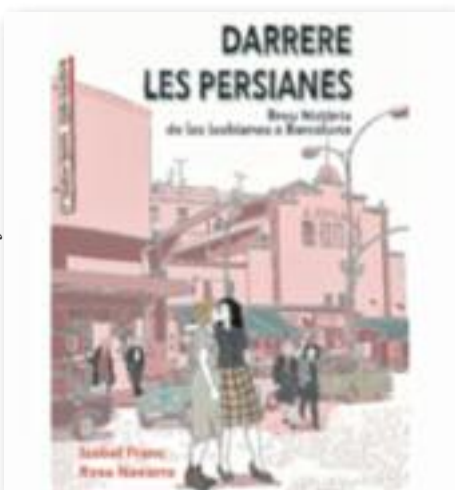
Les reunions es fan el tercer dimarts de cada mes de 18 a 20 h. Per assistir-hi cal enviar un correu a inscripcions@centrelgtbibrn.org.

Foto: Arxiu

Recuperant la memòria lèsbica a través d'una novel·la gràfica

Foto: Ajuntament de Barcelona

Darrere les persianes és una novel·la gràfica que traça un recorregut històric per la memòria de les lesbianes a Barcelona. El 20 de juny a les 18 hores, el Centre LGTBI (carrer Comte Borrell, 22) acollirà la presentació del còmic de la mà de les seves autores: Isabel Franc, guionista, i Rosa Navarro, il·lustradora. A més, les acompanyaran Maria Giralt, assessora del còmic, i Maio Serrasolsas, artista i cantant transfeminista i activista lesbiana.

La novel·la gràfica proposa acompanyar dues estudiants de màster en el seu treball de recerca per la història silenciada i invisibilitzada de les lesbianes.

Al llarg de la investigació es trobaran amb figures destacades de la Segona República,

com Irene Polo, Lucía Sánchez Saornil o Anna M. Martínez Sagi. Així mateix, descobriren les tortures i les aberracions del Patronato de Protección a la Mujer durant el franquisme i ens revelaran els codis comunicatius de la clandestinitat i la resistència.

La seva recerca dels personatges continuarà i resseguiran el fil fins a l'explosió social, cultural i artística de la Transició. La llei del matrimoni igualitari també tindrà un gran pes en la història.

Amb un llenguatge àgil i unes il·lustracions que recreen fotografies icòniques, el llibre recull el testimoni i les memòries de les persones que van protagonitzar fites històriques clau en la lluita pels drets de les lesbianes.

Esquerra de l'Eixample

líniaeixample.cat

5 de juny del 2024

Mobilitat | El Clínic perd un accés al metro

Des del 31 de maig que l'accés a l'estació de l'L5 del metro d'Hospital Clínic pel carrer del Comte d'Urgell ja no existeix. La boca ha tancat definitivament per les obres de l'L8 dels Ferrocarrils de la Generalitat, que es quedarà amb l'accés.

Reunió entre Collboni i Revolta Escolar pels entorns dels centres

ESCOLES ▶ Membres de la Revolta Escolar es van reunir dijous passat a l'Ajuntament amb l'alcalde Jaume Collboni; la primera tinenta d'Alcaldia d'Urbanisme, Laia Bonet; el regidor d'Educació, Lluís Rabell, i l'Arquitecte en cap del consistori, Maria Buhigas. El motiu, que l'agrupació d'AFA (Associacions de Famílies d'Alumnes), de la qual formen part la de l'Escola Joan Miró, Escola Diputació, l'Escola Entença i l'Escola Xirinaacs, traslladés les preocupacions sobre la seguretat i la salut dels infants als entorns escolars.

La trobada es va produir només sis dies més tard que el conglomerat d'associacions familiars fes nous talls als carrers simultanis per protestar contra la poca seguretat dels entorns escolars i demanar millores.

Així doncs, a través d'un comunicat, la Revolta Escolar ha celebrat la voluntat de l'Ajuntament de continuar amb el programa *Protegim les escoles*, que implica la pacificació i millores

Membres de la Revolta a la reunió a l'Ajuntament. Foto: X (@jaumecollboni)

de més entorns escolars de cara al pròxim curs escolar, tot i que enguany no n'hagin fet cap. Una "bona notícia" que des de la plataforma matisen demanant "concrecions, la calendarització de les noves actuacions i partides pressupostàries dignes per a fer-ho possible".

Una altra de les notícies de la reunió és que les dues parts van

acordar reunir-se a l'inici del pròxim curs, moment en què la Revolta voldrà retre comptes de les promeses del consistori.

Finalment, tot i valorar la "bona voluntat" de l'executiu, la Revolta afirma que han notat "una falta de sensibilitat respecte a l'impacte en la salut de la mala qualitat de l'aire i la necessitat de millorar la conscienciació".

Una nova 'macroestació' vigila la qualitat de l'aire

MEDI AMBIENT ▶ L'Esquerra de l'Eixample ja disposa d'una "macroestació" de control de la qualitat de l'aire, una estructura més gran que les habituals cabines de vigilància de la contaminació distribuïdes per la ciutat, que incorporarà tecnologia per determinar els anomenats "contaminants emergents", no contemplats fins ara a la normativa.

Aquest cap de setmana s'ha substituït l'antiga cabina de la Xarxa de Previsió i Vigilància de la Contaminació Atmosfèrica

(XVPCA) de la Generalitat, situada a la confluència de l'avinguda Roma i el carrer Urgell, per una estructura de majors dimensions.

La cabina de l'Esquerra de l'Eixample, a més de funcionar com a punt de referència de la qualitat de l'aire en els carrers més transitats de la ciutat, aportarà a partir d'ara noves dades que permetran estudiar amb més profunditat l'evolució i comportament de la contaminació que afecta la salut de les persones i prendre mesures per reduir-la.

La cabina de control de qualitat de l'aire de l'Eixample. Foto: Gencat

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaxarxa.cat   grup comunicació21   el diari metropolità

Sant Antoni

líniaeixample.cat

5 de juny del 2024

Cotxeres Borrell | L'hora de la dansa familiar

La Companyia La Dansívora presenta demà 6 de juny al Centre Cívic Cotxeres Borrell l'espectacle de dansa familiar Somni sota la finestra, que reflexiona sobre la soledat que pateix la gent gran a partir d'un llibre infantil.

Les tapes s'apoderen del barri en la nova edició del Tapantoni

GASTRONOMIA ▶ Els bars i restaurants de Sant Antoni s'omplen aquests dies dels curiosos que volen tastar alguns dels plats del Tapantoni, el festival de tapes del barri. La ruta gastronòmica, que va arrencar el 24 de maig i s'allargarà fins al 9 de juny, proposa una ruta pels diferents locals de la zona. Els negocis participants ofereixen les seves tapes amb una beguda per només 3,80 euros.

"Aquesta edició està funcionant molt bé, és tot un èxit. Els locals que hi participen estan molt contents i els carrers van plens de gent passejant-se amb el plànol dels bars i restaurants de la zona", celebra Jordi Arias, president de Sant Antoni Comerç, l'entitat organitzadora.

Tots els paladars poden trobar el seu petit àpat preferit gràcies a la diversitat de sabors del Tapantoni: bunyols d'espinaacs amb allioli de mel, croquetes de calçot amb romesco, cebiches, truites de patates, pastissos de llimona, xurros i, fins i

Tapa d'anxoves, pebrot i olives davant del mercat. Foto: Sant Antoni Comerç

tot, snacks per a delectar gossos.

"Amb aquestes iniciatives ajudem a dinamitzar el barri. Molta gent que ve de fora de Sant Antoni entra en contacte amb bars i restaurants que no coneixien i ho fan en família o amb amics", comenta Arias. De fet, a l'èxit de vendes dels negocis de la zona durant aquests

dies, se li sumarà el premi de 300 euros pel local guanyador de les votacions a la millor tapa de Sant Antoni.

La darrera edició del festival va registrar el nombre de votacions més elevat de les seves fins al moment. A finals d'any arribarà un nou Tapasfest que tindrà la música com a temàtica.

Els vinils del 'Gran Price Vinyl Fest' tornen al mercat

MÚSICA ▶ La cita més desitjada pels amants del vinil arriba aquests 7, 8 i 9 de juny. La 5a edició del 'Gran Price Vinyl Fest', que per primera vegada durarà tres dies, omplirà el Fossat del Mercat de Sant Antoni amb una àmplia selecció de vinils de tots els estils musicals.

Aquest any, els visitants trobaran una selecció d'expositors major i més diversa que mai, amb participants de tota Catalunya, França i fins i tot els Estats Units. Més de 20 expositors es repartiran al llarg de 100 metres lineals d'exposició. Aquí s'hi

trobaran tresors per a tots els gustos: des de hip hop i hardcore fins a soul, funk, jazz, indie, rock clàssic, heavy, techno, drum & bass, punk, sixties, rock progressiu i molt més.

Entre les activitats, destaca l'esperat Dj's vs Dealers, on els discjòqueis afrontaran un repte únic: fer una sessió sense els seus discos. Només podran fer servir els vinils d'una paradeta assignada a l'atzar. Nassim O, Pedro Generelo, DJ Blanquito, DJ Chusik, Lluís Riera i Pubilla Hilton, són alguns dels participants a la proposta.

Col·lecció de vinils d'un participant en el festival. Foto: Gran Price Vinyl Fest

Aigua regenerada, la clau sostenible per vèncer la sequera

Coincidint amb el Dia Mundial del Medi Ambient, Aigües de Barcelona reafirma la seva aposta per l'aigua regenerada, seguint un model circular, per garantir la resiliència hídrica de l'àrea metropolitana de Barcelona

El 5 de juny, el planeta commemora el Dia Mundial del Medi Ambient, una jornada per promoure la preservació del medi ambient, enguany dedicada a la restauració de la terra, la desertificació i la resiliència a la sequera. Una problemàtica global amb un impacte especial sobre la conca mediterrània, que pateix des de fa anys una escassetat hídrica estructural.

Les projeccions de futur de la mateixa ONU són prou eloqüents i alerten que fins al 40% de les zones terrestres del planeta es troben degradades. A més, a tot el món, els episodis de sequera s'han incrementat un 29% des de l'any 2000; i a l'àrea mediterrània s'alternen llargs períodes de sequera amb episodis de pluges torrencials.

Catalunya també està afectada per aquest escenari. Les estimacions de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) preveuen que el canvi climàtic reduirà un 22% la disponibilitat de recursos hídrics al litoral català el 2050. De fet, Catalunya ja ha patit en les darreres dues dècades un total de cinc episodis de sequera, dos dels quals (2007-2008 i la present de 2021-2024) especialment intensos.

Aigua regenerada, solució circular sostenible

En aquest escenari, i per assegurar l'abastament al conjunt de la pobla-

▶ El riu Llobregat, al seu pas per Sant Joan Despí | Autor: Aigües de Barcelona

ció, cal **transformar el model de gestió del cicle integral de l'aigua**, per tal d'ampliar les fonts d'aprovisionament.

Aigües de Barcelona, referent en la gestió de l'aigua des de fa 157 anys i companyia compromesa amb la sostenibilitat i la lluita contra l'emergència climàtica, fa una **aposta estratègica per impulsar l'aigua regenerada com a solució sostenible i circular per afrontar la situació d'escassetat hídrica estructural al nostre país.**

El 2023, la companyia va regenerar un total de **57,9 hectòmetres cúbics d'aigua**. Un recurs per a l'agricultura, la indústria i les ciutats, amb una petjada de carboni que és la meitat respecte de l'aigua dessalinitzada i una despesa energètica tres vegades inferior a la dessalinització.

El 2023 la companyia va regenerar fins a 57,9 hm³ d'aigua residual depurada

Actualment, la companyia ja està fent arribar un cabal de **1.500 litres/segon d'aigua regenerada des de l'Estació Regeneradora d'Aigua (ERA) del Baix Llobregat** amunt del riu Llobregat com a recurs d'aigua prepotable. Tot aquest volum arriba posteriorment a la planta potabilitzadora (ETAP) de Sant Joan Despí i torna a entrar en el procés de tractament i potabilització abans de subministrar-la a les nostres llars amb total garantia.

Cal tenir present que, en una situació de normalitat, la pràctica totalitat de l'aigua (95%) que consumeix l'àrea metropolitana de Barcelona és super-

ficial o subterrània, i només el 5% prové d'aigua de mar dessalinitzada. Però en el context actual d'estrès hídric, tan sols el 19% del consum correspon a aigua superficial (rius, principalment) i el 23% és aigua subterrània (pous i aqüífers), mentre que l'aigua provinent de dessalinitzadores és el 33% i la regenerada, el 25%.

Inversions per aturar la sequera

La col·laboració públicoprivada i el diàleg són clau per trobar solucions estructurals que ajudin a garantir el futur de l'aigua a l'entorn metropolità. Amb aquest compromís, Aigües de Barcelona està executant un **pla d'inversions coordinat amb l'administració per aprofitar tots els recursos hídrics disponibles, reforçar noves fonts del recurs, com l'aigua regenerada, i augmentar la resiliència de les infraestructures del cicle integral de l'aigua.**

Entre les actuacions contemplades s'inclou la instal·lació ja operativa que connecta l'aigua d'origen subterrània amb la línia de tractament d'ozonització i filtres de carbó actiu a l'ETAP de Sant Joan Despí.

A la zona del Besòs, la companyia ha culminat les obres de la primera fase de l'ETAP Besòs per recuperar el Rec Comtal. L'ampliació de les instal·lacions, juntament amb la construcció de nous pous i la captació i el tractament de l'aigua directament del riu Besòs, multiplicarà per tres la producció d'aigua potable. Això suposarà una aportació d'aigua del 15% del consum total a la regió metropolitana.

A més, al primer trimestre de l'any que ve entrarà en funcionament la nova línia d'osmosi inversa i la nova línia de carbó actiu als pous Estrella de Sant Feliu de Llobregat, que optimitzaran l'aprofitament i milloraran la qualitat de l'aigua procedent de l'aquífer. També està en marxa la construcció d'un nou camp de pous, per extreure aigua de l'aquífer del Baix Llobregat.

La innovació, la capacitat tecnològica i la col·laboració són determinants per fer front als desafiaments del canvi climàtic, garantir l'abastament de la regió metropolitana i contribuir a un futur més sostenible per a les persones i el planeta.

L'Ajuntament de Barcelona es va comprometre a retirar 11 dels 17 abocadors de Collserola a Nou Barris. Foto: Joanna Chichelnitzky

La conversa, més o menys, es produeix en aquests termes: preguntem a Neus Regada, presidenta de l'Associació de Veïns de Mas Guimbau - Can Castellví, quins són els problemes més importants que hi ha als barris de muntanya de Collserola. Regada repregunta si tenim temps d'escoltar-la, i a continuació comença una llarga enumeració de problemàtiques: la por als incendis, les deixalles al parc, l'ús abusiu de l'espai natural, la manca de transports públics i d'equipaments... "I els senglers dels quals tothom parla?", li preguntem. "Són el menor dels nostres problemes. Hem après a conviure-hi, perquè si els deixes tranquils, et deixen tranquil", respon.

Ivan Patrici, de Collserola sense abocadors i tècnic mediambiental, també podria estar hores relatant els conflictes que té el veïnat de Nou Barris als peus del massís. Són diferents dels de Regada, però la quantitat és igualment notòria: abocaments de brossa descontrolats, problemes de biodiversitat per la sequera, conflictes per l'ús del sol...

A la metròpoli, pràcticament tothom ha trepitjat la serralada de Collserola alguna vegada. Imponent i regnant sobre Barcelona i altres municipis, és fàcil de veure des de molts punts del territori. No obstant això, queda lluny i només és visitada –massivament– els caps de setmana. Queden també lluny, doncs, els problemes que viuen els seus veïns. De fet, la majoria de la població no sap ni tan sols quin organisme governa l'entorn natural.

Es tracta del Consorci del Parc Natural de la Serra de Collserola, que agrupa la Diputació de Barcelona, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Generalitat i els ajuntaments del Papiol, Molins de Rei, Sant Feliu, Sant Just Desvern, Esplugues, Barcelona, Montcada i Reixac, Cerdanyola i Sant Cugat. Així, una població de tres milions està vinculada amb aquest pulmó verd de 8.000 hectàrees, però cada any passen pel massís fins a cinc milions de persones. Sens dubte, un caldo de cultiu per fer aflorar els conflictes.

EL GRAN PROBLEMA

Els incendis són la bèstia negra de Collserola. Les noves condicions ambientals derivades de la crisi climàtica fan que els anomenats incendis de sisena generació puguin ser una realitat. Segons els Bombers de la Generalitat, si hi ha una temperatura de 30 graus, vents superiors als 30 quilòmetres per hora i una humitat per sota del 30%, Collserola podria cremar en menys de vuit hores.

Així ho confirma el cap de secció de Boscos del Departament d'Acció Climàtica de la Generalitat, Eloi Beulas, que assenyalava que a Collserola cal distingir dues tipologies d'incendis. "Al vessant que dona al mar, els focs poden ser espectaculars, perquè es veuen des de Barcelona, però no

Collserola: un massís de conflictes

Amb una extensió de 8.000 hectàrees que cada any trepitgen cinc milions de persones, la serralada de Collserola és el gran pulmó verd de l'àrea metropolitana de Barcelona, però també un focus de problemes de convivència entre veïns i visitants i un dels punts més crítics pel que fa al risc d'incendis.

ens preocupen tant com els que comencen a la zona del Llobregat", detalla. Són aquests darrers els incendis que es podrien arribar a descontrolar i "arrasar tot el massís". La forma del terreny, la vegetació o els vents són alguns dels elements que converteixen la zona sud de la serralada en un entorn amb molt més risc.

En aquest sentit, encara que es va començar a dissenyar el 2010, va ser el 2021 quan les autoritats que governen el massís van aprovar el

pla de protecció del parc, el PEPNat, que disposa d'una sèrie de mesures per lluitar contra els incendis.

Malgrat tot, els veïns no estan tranquils, i en certa manera tenen raó per no estar-ho. Regada afirma que "la seguretat al barri és insuficient, perquè en cas d'incendi no en sortiria ningú viu". Alhora, denuncia que manquen franges per protegir les urbanitzacions i camins perquè els bombers puguin desplaçar-se si hi ha un incendi. "No hi ha inversions", assegura.

El pressupost de Collserola se situa en els 6,4 milions d'euros, una quantitat que des de l'AMB i l'Ajuntament de Barcelona consideren insuficient. Així mateix, els organismes de l'òrbita municipal assenyalen que l'infrafinançament és responsabilitat de la Generalitat, que certament es va comprometre a invertir un milió d'euros extra al parc per la situació de sequera i el risc d'incendis. Finalment, la quantitat no es va poder destinar al massís perquè no es

van aprovar els últims pressupostos de la Generalitat liderada pel president Pere Aragonès.

En aquesta línia, Beulas alerta que, "tot i que en els darrers anys s'han fet franges, són insuficients". Ho confirmava el cap de l'Oficina de Prevenció d'Incendis Forestals i Desenvolupament Agrari de la Diputació de Barcelona, Jaume Minguell, quan el passat 16 de maig deia que a la metròpoli "tenim el bosc a la porta de casa i, per tant, tenim el foc a la porta".

El serial dels militars

● Si s'aixeca una pedra, a Collserola surt un problema. Aquest podria ser el lema d'aquest massís pel qual, cada any, passen cinc milions de visitants. N'és una prova tota la polèmica que els militars de l'exèrcit espanyol fa anys que generen entre el veïnat del parc. Militars a Collserola? No ens hem equivocat: el massís és utilitzat pels soldats de la caserna del Bruc per fer-hi entrenaments.

La qüestió va destapar-se fa més d'una dècada quan el Col·lectiu Antimilitarista de Sant Cugat (CASC) afirmava el següent en un article: "A Coll-

militars o no era del Ministeri de Defensa, i afegia que l'Ajuntament de Barcelona havia fet una petició per posar-hi fi. Tanmateix, reconeixia que no es podia prohibir que els militars, per exemple, "com qualsevol ciutadà normal", hi anessin a córrer.

El desembre de l'any 2016, el Consorci del Parc de Collserola hi va prohibir les pràctiques militars que incloguessin "la utilització o exhibició" d'armes. A més, les activitats dutes a terme pels militars s'havien de desenvolupar a una distància superior als 500 metres respecte dels centres

El 2011 es va denunciar la presència de militars armats a Collserola i el 2016 es va prohibir que hi fessin exercicis d'entrenament amb armes

serola podem trobar espècies d'animals més perilloses que els porcs senglars: els militars". Es referien a la divisió de muntanya de l'exèrcit que s'entrenava als boscos d'Esplugues de Llobregat, Sant Cugat del Vallès i Vallvidrera.

Aquell 2011, les mocions de censura presentades en ajuntaments contra l'activitat militar al parc van anar caient en cascada, impulsades, en gran part, per la CUP. Les mocions es van aprovar a Molins de Rei per unanimitat, a Sant Cugat, a Esplugues, a Cerdanyola i a Barcelona. L'aleshores regidor de Sarrià-Sant Gervasi, Joan Puigdollers, afirmava que la postestat per decidir si es feien marxés

educatius. Aquell mateix any, el Ministeri de Defensa va presentar un recurs contra la decisió del Consorci i, en un comunicat, va assegurar que mantindria les activitats a Collserola.

D'ençà d'aleshores, cada poc temps, tot i la prohibició, la polèmica torna a sorgir. El 2018 es va denunciar la presència de militars armats a pocs metres de l'escola els Xiprers en horari lectiu, i un any més tard un grup de soldats va ser fotografiat passejant amb armes per la serrallada. L'últim capítol del serial es va produir l'any passat, quan uns veïns de Vallvidrera es van topar amb una dotzena de militars que portaven armes a la font de l'Espinagosa.

La situació és preocupant, i encara ho és més en el context de sequera que travessa Catalunya i que fa augmentar el risc d'incendis d'uns boscos molt debilitats. Segons indiquen des del projecte De-BosCat del centre d'investigació CREA, la sequera ha fet que els boscos estiguin molt més debils. "L'estrès hídric dels últims anys ha fet que alguns arbres hagin perdut les seves fulles", diu la responsable del projecte, Mireia Banqué. "Aquest debilitament augmenta la vulnerabilitat i facilita l'entrada de plagues", lamenta.

CONFLICTES D'USOS

"Al parc s'hi fa de tot", es queixa Regada. "Curses, observació d'ocells, sortides escolars constants... Quan fa bon temps hi ha moltíssima gent, i és com la Rambla sense cap control", apunta. Certament, la utilització intensiva de Collserola genera conflictes. La veïna explica, per exemple, que a l'estany de Vallvidrera, encara que està prohibit fer-ho, hi ha gent que hi banya el gos. Per això demana que "s'apliqui la llei i es posin multes".

És el que ha passat en el cas de les bicicletes de muntanya que circulaven per camins i corriols dins del parc. Actualment, les diferents ordenances dels municipis

del Consorci sancionen qualsevol persona que practiqui aquesta modalitat esportiva. Joaquim Vilaplana, el president de la Federació Catalana de Ciclisme, explica que les multes ascendeixen als 250 euros i lamenta la criminalització que s'ha fet dels ciclistes. "És cert que al col·lectiu hi ha irresponsables que fan descens extrem, però no són majoria", diu.

Avui dia, la Federació està en converses amb el Consorci per mirar de crear una taula de diàleg per despenalitzar la bici de muntanya a Collserola. "No ens sembla bé la tolerància zero i creiem que cal fer un estudi de quins corriols i camins realment estan en perill si hi passen bicis", argumenta. Des del seu punt de vista, en aquesta matèria "s'ha cedit davant dels grups ecologistes quan no hi ha evidències científiques que indiquin que les bicicletes deterioren els camins més que les pluges".

Les veus crítiques amb els ciclistes, però, són freqüents. Regada diu que "estan trencant el parc", i l'estiu passat el síndic de greuges de Barcelona lamentava que, tot i les prohibicions, els ciclistes seguien incomplint la llei.

Més enllà del conflicte de les bicicletes, que desperta passions i debats, el parc té altres usos que

"Al parc s'hi fa de tot: curses, observació d'ocells, sortides escolars constants... Quan fa bon temps hi ha moltíssima gent, i és com la Rambla sense cap control"

"Al vessant que dona al mar, els focs poden ser espectaculars, perquè es veuen des de Barcelona, però no ens preocupen tant com els que comencen a la zona del Llobregat"

no generen cap mena de discussió. El mes de maig, Patrici va denunciar els abocaments de brossa constants que pateixen les zones de Nou Barris properes al parc. El diari *Línia* va poder visitar diversos abocadors de la mà de Patrici i va comprovar que no es tracta d'un problema aïllat. De fet, hi ha brossa que té més de 60 anys, com ara material de construcció o productes mèdics de mitjans del segle XX. Alhora, en alguns d'aquests abocadors hi ha, des de fa anys, cotxes i motociclistes abandonats.

En aquest cas, la història va donar un tomb quan la pressió veïnal va fer que, recentment, l'Ajuntament de Barcelona es comprometés a eliminar 11 dels 17 abocadors que hi ha. "Els que no es poden netejar són de propietat privada", explica Patrici, que lamenta que el consistori trigués tant a actuar i que només hagi recollit la brossa més visible.

MÉS I MÉS PROBLEMES

Semblaria que la cosa acaba aquí, però podríem continuar enumerant problemes. Regada esmenta, sobretot, els que tenen a veure amb la mobilitat. "No s'ha invertit en infraestructures, i per la carretera hi passen milers de cotxes",

afirma tot referint-se a l'Arrabassada, una de les carreteres més perilloses de tota Catalunya. "Baixar a Barcelona et pot costar una hora en un tram que pots fer en sis minuts", afegix.

Si parlem de transports públics, la qüestió no millora, ja que "els autobusos passen cada 45 minuts o una hora i vint en el pitjor dels casos", diu Regada. "Fa anys que demanem les mateixes coses, però com que som cinc o sis barris que tenen 4.000 persones, som pocs vots", lamenta. L'únic moment en què els fan cas, considera, és quan un polític va a visitar-los. "Els alcaldes es queden a quadres, perquè hi ha zones urbanes sense asfaltar", sentència.

Patrici també lamenta que a la zona on viu hi hagi una manca de manteniment de la qual responsabilitza la Fundació Privada de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. "És propietària de molts terrenys a Collserola dels quals no se'n cuida, i això genera, per exemple, la vandalització de la Font de Santa Eulàlia", conclou.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Els serveis de neteja de l'Ajuntament van recollir el 29 de maig una nova xeringa al passatge de les Escoles, a tocar de l'Escola de la Concepció, després que l'11 d'abril un nen es punxés amb una altra xeringa que hi havia en una jardinera.

Una família innovadora i pionera

» Els Masriera van convertir el Taller Masriera en l'espai cultural de referència de Barcelona al segle XX
 » La Casa Elizalde ofereix una exposició sobre la història de l'emblemàtic edifici i futur equipament

Guillem Francàs

LA DRETA DE L'EIXAMPLE

L'oferta cultural a Barcelona, actualment, és molt gran. Si mirem per barris, el més probable és que gairebé tots tinguin diversos equipaments i espais dedicats a activitats culturals i artístiques. Podem convenir que el ventall d'opcions de consum i de mostra dels artistes és divers. Però això no ha estat així tota la vida. I és aquí on el Taller Masriera (i la família Masriera) va tenir un paper important a finals del segle XIX i principis del XX, quan va esdevenir un centre referent.

Per explicar la història de l'emblemàtic edifici del carrer Bailèn, la Casa Elizalde va estrenar el 22 de maig l'exposició *L'art i el temple. Història visual del Taller Masriera*, que es podrà visitar fins al 27 de juliol.

En el marc de la mostra, l'equipament organitza activitats paral·leles per afegir-hi informació. Una d'elles és la que se celebra avui a les 19:30 h de la tarda a la Casa Elizalde a mans de Pilar Vélez, historiadora i gestora cultural, que dirigirà la conferència *Els Masriera i la Barcelona del seu temps*, on parlarà sobre la família Masriera i la seva influència en el context cultural barceloní.

"INNOVADORS I PIONERS"

Per explicar la importància de la família Masriera i el seu taller, Vélez centra les seves explicacions en el període de finals del segle XIX i fins al 1929, aproximadament. És en aquest temps que el taller es va convertir en un referent de l'art. Val a dir que els Masriera eren una família de pintors i amants del teatre i d'altres disciplines artístiques.

Així doncs, els germans Francesc i Josep Masriera van veure de seguida com fer-se un nom. "El

Imatge de la presentació de l'exposició a la Casa Elizalde el passat 22 de maig. Foto: Daniel Rovira Soler

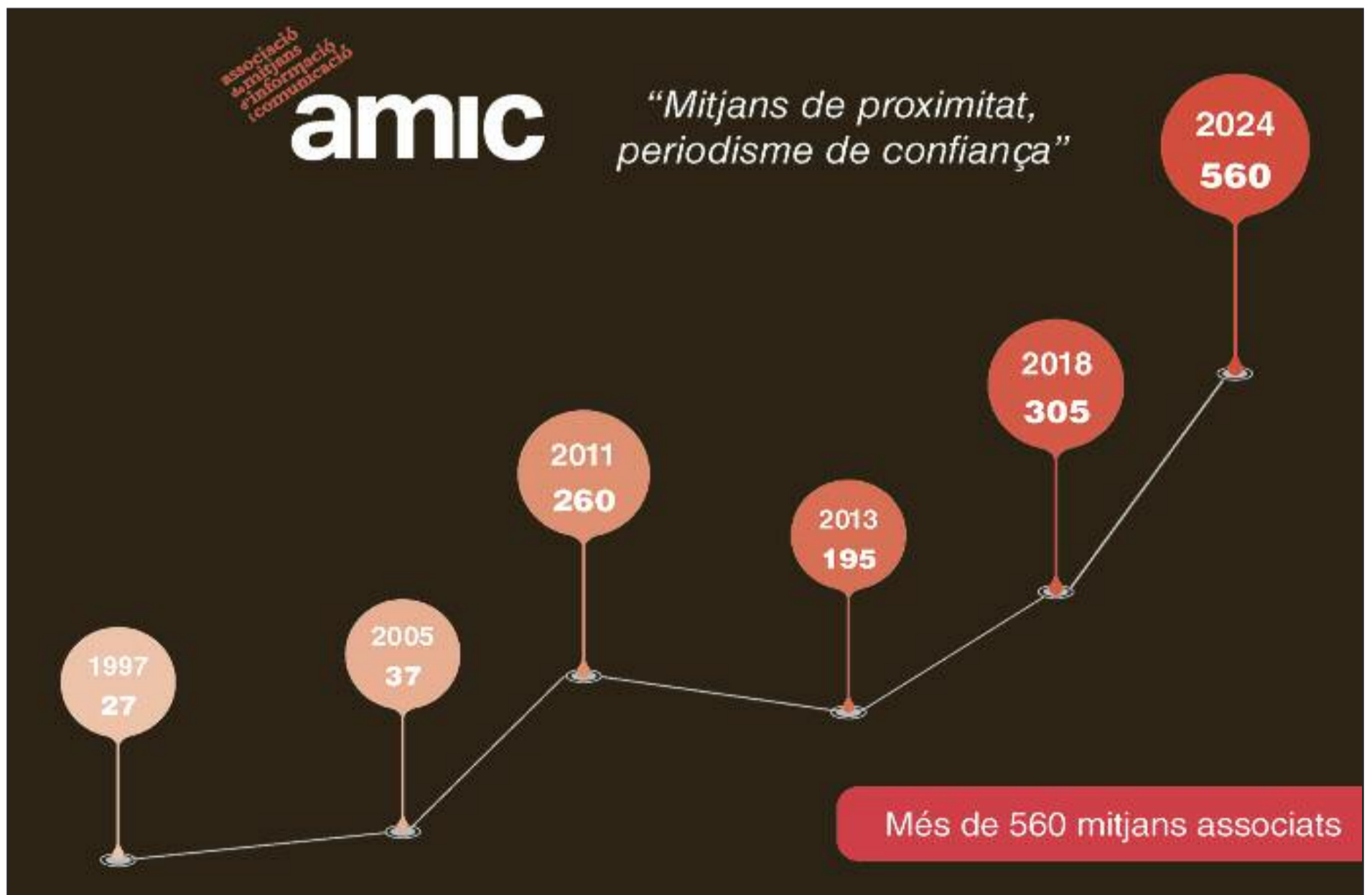
taller es construeix el 1884 perquè la família hi pogués pintar, però el 1902 l'amplien per la part de darrere i porten tallers de joieria que fins llavors es feien al barri vell", explica la historiadora.

En aquest sentit, Vélez explica que els Masriera van seguir el creixement de la ciutat.

"Quan els artistes eren a Ciutat Vella, ells també, quan l'Eixample es va començar a expandir, ells hi van anar a viure i van construir el taller", diu.

Tenien una visió clara del moviment que feia la ciutat en sentit cultural i artístic. És per això que, a més de guanyar-se la

vida pintant, la burgesia catalana del moment va començar amb els tallers d'orfebreria primer i després convertint el taller en un teatre. "Van ser innovadors en el món de la joieria amb noves tècniques, van ser pioners en moltes disciplines guanyant-se un nom", conclou Vélez.

Reclamen una solució al problema dels busos de turistes

LA SAGRADA FAMÍLIA ▶ El balanç veïnal dels efectes de la reordenació de les parades dels autocars de turistes que visiten la Sagrada Família no és bo. Un mes després de l'entrada en vigor de la mesura, que va allunyar les aturades dels busos del temple i les va portar al carrer Marina, l'associació de veïns del barri creu que els canvis són insuficients. Per això, fa una crida a buscar una solució definitiva als problemes de mobilitat que pateixen.

"Com era de preveure el resultat de la reordenació ha sigut negatiu. No hi ha hagut una disminució significativa en les molèsties perquè cada vegada arriben més autocars de turistes i el Districte ho sap", assegura el president de l'Associació de Veïns de la Sagrada Família, Gabriel Mercadal.

Des de l'Ajuntament expliquen que encara s'està fent un "seguiment de la implantació de la mesura per a avaluar el seu funcionament". Així i tot, destaquen que la nova distribució

Autocar provinent de Croàcia aparcat en una zona prohibida. Foto cedida

suposa que la meitat de les operacions de càrrega i descàrrega de turistes es facin a les parades de Marina, "on les voreres són més amples".

APARCAMENT SOTERRAT

L'associació de veïns afirma que l'única opció que garantirà la millora de la mobilitat als barris de

l'entorn del temple és la construcció d'un gran aparcament subterrani per als busos turístics. "Hi ha molts autocars i poques places, així que moure les parades no és suficient. Els autocars han anat saltant d'un lloc a un altre i continuarà així fins que no es construeixi el pàrquing sota terra", detalla Mercadal.

Nou debat: cal allargar els diumenges d'obertura d'estiu?

HORARIS ▶ Amb la temporada d'estiu del comerç a tocar, arriben també els primers diumenges de l'any que els establiments comercials situats a la zona de gran aflluència turística poden obrir de 12 h del migdia a 20 h del vespre.

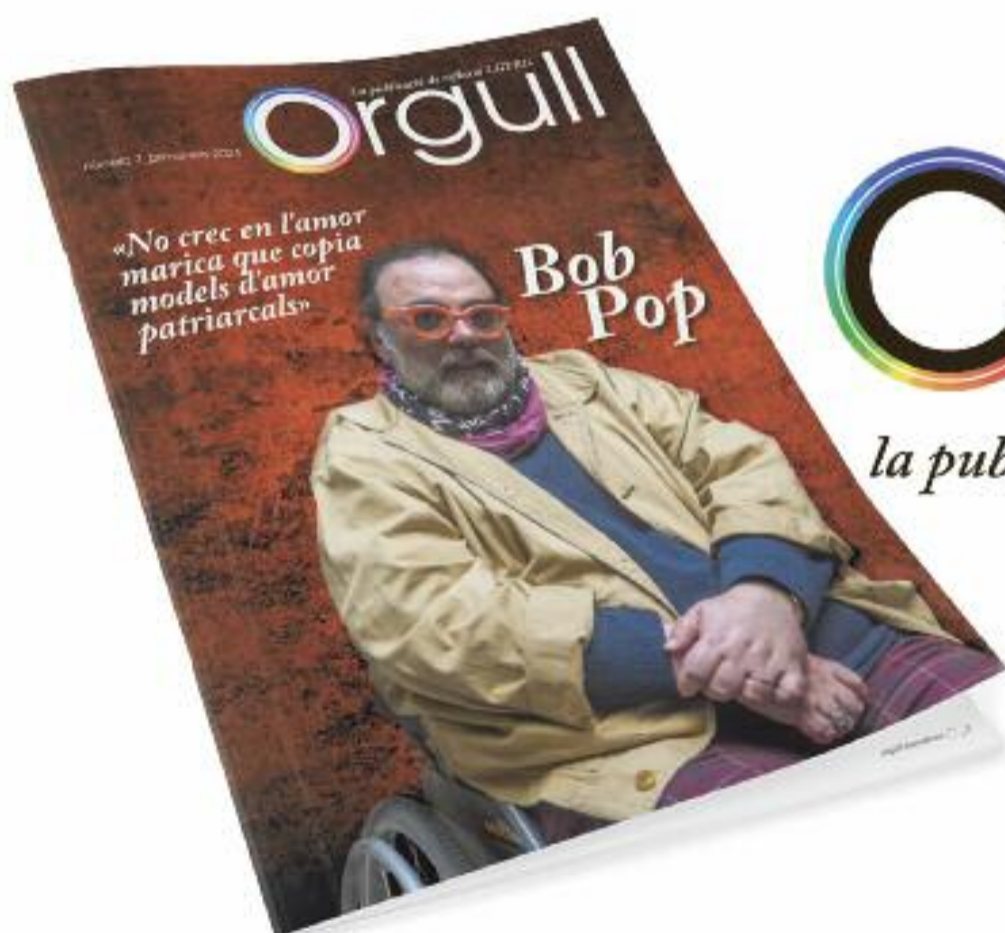
Així, el passat 19 de maig va ser el primer diumenge de l'any amb aquestes condicions, que s'allargaran fins al 15 de setembre, moment en què acaba l'acord per obrir en diumenge i festiu durant l'estiu. Ara, però, l'obertura en diumenges ha creat

un nou debat, ja que Barcelona Oberta ha demanat ampliar la campanya fins a l'octubre per la Copa Amèrica.

Per la seva banda, Barcelona Comerç no està d'acord amb aquesta possibilitat perquè beneficiaria les grans empreses, segons ha dit el seu president, Pròsper Puig, a *Betevé*. "No és adient demanar aquesta ampliació perquè creiem que ja hi ha suficients diumenges d'obertura", considera Puig, que creu que la mesura només beneficiaria les grans superfícies.

Els comerços de zones turístiques poden obrir en diumenge. Foto: Ajuntament

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

Un autocar va incendiar-se dimarts 28 a la cruïlla entre el carrer Marina i la Gran Via. El foc, que no va provocar ferits, va generar una gran columna de fum i va obligar molts veïns a tancar les finestres durant les tasques d'extinció.

'Jugada mestra': el Fort Pienc ressuscita Pompeu Fabra

CULTURA ▶ La Festa Major del barri, que se celebrarà del 13 al 23 de juny, tindrà un convidat molt especial: Pompeu Fabra. El pare de la gramàtica catalana i modernitzador de la llengua a principis del segle XX serà el protagonista d'una funció teatral al Centre Cívic Ateneu.

El 14 de juny, Fabra tornarà a la vida de la mà de l'actor Òscar Intente i el seu monòleg *Pompeu Fabra: Jugada mestra*. Després de més de 120 funcions pels territoris de parla catalana, des de Perpinyà fins a València, l'obra aterrarà al Fort Pienc. Els veïns que s'hi apropin descobriran l'ingent llegat de Fabra en tota mena d'àmbits.

"La gent sap que va ser l'ordenador de la llengua, però molts desconeixen que també va ser pioner del tenis i l'esport a Catalunya. Pompeu Fabra no només va ser un home gran amb pipa, abans va ser jove i modern", explica Intente.

De fet, el lingüista va arribar a ser el president de la Unió Ca-

L'actor Òscar Intente durant una funció de l'obra. Foto cedida

talana de Federacions Esportives durant la segona república. Aquest fet, juntament amb la seva tasca pel català van derivar en el seu exili forçat després de la guerra civil.

"Parlar de Fabra no significa parlar del passat: suposa fixar-se en el futur d'una llengua en la qual ell va creure. En uns mo-

ments en què la situació del català és delicada, cal mirar a Fabra i seguir el seu exemple", assegura l'actor.

El repàs a la figura de Fabra inclourà també el vessant més humorístic de l'històric personatge, el seu compromís amb l'educació i la salut amb els joves i altres sorpreses.

La música del festival Simfònic arriba al Centre Cívic

CONCERTS ▶ Més de 5.000 estudiants de música faran sonar simultàniament els seus instruments a un centenar d'espais de Catalunya i les Balears aquest 8 de juny. Al Fort Pienc, el Centre Cívic serà l'encarregat d'acollir el concert dels alumnes de l'Estudi de Música Fabra, del barri de Porta del Nou Barris.

L'edició d'enguany homenatja el cantant del grup *Jarabe de Palo*, Pau Donés, que va morir de càncer el 2020. Els participants en els concerts interpretaran el seu èxit 'La Flaca' una

hora després de l'inici dels recitals. L'objectiu del festival és donar el protagonisme als joves músics i "visibilitzar la tasca que realitzen les escoles de música i l'aprenentatge musical com una inversió en educació", detallen des de l'organització.

L'entrada als concerts, que se celebraran a les 18 hores, són gratuïtes. Les actuacions tindran lloc a tots els districtes de la ciutat i a espais com La Model, la Casa de l'Aigua, el Jardí dels Tarongers o Museu de Ciències Naturals de Barcelona.

Cartells publicitaris dels concerts de la 14ª edició del Simfònic. Foto: Simfònic

L'E

L'ESTRANGER

ASSOCIACIÓ CULTURAL

CARRER DE OLIVERA 55

POBLE-SEC

WWW.LESTRANGERBCN.COM

L'AMOR ÉS ANALÒGIC

CORPUS 2024

**ALLÀ ON ENS NECESSITEN,
OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA**

Fes un donatiu

www.caritascatalunya.cat

bizum: 38031

ES69 2100 5000 5802 0008 9517

Cultura de Barri

Ciència | Setmana del medi ambient

Durant tot el juny, el Centre Cívic Can Deu exposa *Material sensible*, un conjunt de gravats del col·lectiu G-Print. I del 2 al 12 de juny, Aiiko presenta la seva col·lecció d'*upcycling design*.

El llegat Masriera, a la Casa Elizalde

HISTÒRIA ▶ El Centre Cívic Casa Elizalde ofereix entre el 22 de maig i el 27 de juliol l'exposició *L'art i el temple. Història visual del Taller Masriera*, una revisió de la història de l'edifici situat al número 70 del carrer de Bailèn, conegut com el Temple de l'art.

A través d'una col·lecció de fotografies, documents i material d'arxiu, l'exhibició dona a conèixer l'activitat cultural de l'espai i el seu impacte en la cultura.

UN EDIFICI AMB HISTÒRIA

El mateix any que començaven les obres de l'edifici que gairebé cent anys més tard esdevindria la Casa Elizalde, a escassos deu minuts de distància arrencava la construcció del Temple de l'art. En plena expansió de l'Eixample, els germans Francesc i Josep Masriera Manovens, membres d'una notable nissaga d'orfebres, artistes i industrials catalans, van encarregar el

1882 l'edificació d'un taller artístic. L'immoble, obra de l'arquitecte Josep Vilaseca, autor també de l'Arc de Triomf i de la Casa dels paraigües de la Rambla, tenia forma de temple neoclàssic. L'any 1931, el dramaturg i orfebre Lluís Masriera, fill de Josep Masriera, va iniciar la reforma per transformar bona part de l'edifici en una sala d'arts escèniques: el Teatre Studium.

140 ANYS DESPRÉS

L'actual exposició dedicada al temple il·lustra la família Masriera amb un seguit d'activitats paral·leles per aprofundir en els diversos àmbits relacionats, com són les arts escèniques, l'orfebreria i l'estil neoclàssic. La inauguració va tenir lloc el dia 22 i va anar càrrec de la comissària Alexandra Laudo. Entre les activitats, destaca la xerrada de l'arquitecte Antoni Ramon i Graells sobre el Teatre Studium, que es farà el 19 de juny a les 19:30 h.

El Taller Masriera, el Temple de l'art. Foto: Ajuntament

Reconstruir els records a través de la IA ja és possible

EXHIBICIÓ ▶ L'Oficina ciutadana de memòries sintètiques, que acaba d'obrir al Disseny Hub Barcelona (DHub), està a disposició de la ciutadania per reconstruir els seus records a través de la Intel·ligència Artificial Generativa (GEN-AI) fins al 28 de juliol. S'hi pot anar els divendres (de 13:30 a 20 h), els dissabtes (de 10 a 20 h) i els diumenges (de 10 a 15 h).

El projecte té el suport de l'Ajuntament a través de *La Ciutat Proactiva* de Bit Habitat (Fundació Barcelona Institute of Technology for the Habitat). A més, prové de la iniciativa de *Domestic Data Streamers* (DDS), un col·lectiu

La mostra combina la tecnologia i els relats de les persones que en són protagonistes

multidisciplinari barceloní amb trajectòria internacional dedicat a convertir dades i xifres en instal·lacions. Aquest cop, crearan reconstruccions visuals basades en les experiències de les persones que hagin fet l'entrevista que es demana amb cita prèvia i que dura una hora.

Amb tot el que es va recopilant s'està fent l'exposició immersiva *Memòries sintètiques*, que es podrà visitar al Disseny Hub Barcelona fins al 29 de setembre de dimarts a diumenge de 10 a 20 h. Es tractarà d'una mostra immersiva que combinarà la tecnologia amb els relats personals dels ciutadans que hi hagin participat, però cal tenir en compte que es basarà en les reinterpretacions dels fets que recordem, així que el resultat final tindrà un caràcter oníric i difús.

Els barris també s'omplen de cinema fet per dones

Foto: X (@MostraDones)

CINEMA ▶ Del 21 de maig al 7 de juliol, la Filmoteca de Catalunya, el Centre d'Arts Santa Mònica i el Cinema Zumzeig acullen la 32a Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona (MIFDB), que enguany posa al centre les cartografies fetes per dones, és a dir, com a través de les cineastes seleccionades els films presentats habiten espais i territoris.

A part de les sales d'exhibició, el festival també compta amb el programa *Cinema fora de lloc*, que inclou films lèsbics dels noranta i dels 2000 i que es poden veure en places de Barcelona. El 27 de juny, per exemple, es projectarà *Chuck, Chuck Baby* a la Plaça Sant Pere de Ciutat Vella i el 3 de juliol es podran veure els films guanyadors del certamen *Cortos en femenino 2024* al Pati de la seu del Districte de Nou Barris.

Organitzat per Drac Màgic, aquest festival és una proposta cinematogràfica feminista que contribueix a la recuperació de les múltiples històries del cinema fet per dones. Aquesta mostra és el primer volum del festival. El segon tindrà lloc entre el setembre i el desembre del 2024.

El Centre Cívic Can Basté reflexiona sobre la festa més enllà de la tradició

MOSTRA ▶ El Centre Cívic Can Basté acull, del 13 de juny al 27 de juliol, l'exposició *Fem festa-més enllà de la tradició*, comissariada per Marco Tondello i que explora el fet de celebrar com una necessitat humana que es manté des de temps ancestrals.

La mostra, que ja ha circulat per la Farinera del Clot i les Cotxeres de Sants, explora el concepte de festa des de diverses perspectives a través de les peces dels artistes Natalia Carminati, Daniel González, Santiago Colorado Castaño i Eladio Aguilera. Al llarg de l'exhibició, s'analitza la festa com a símbol de llibertat i felicitat, com a producte de les transformacions tecnològiques o com a petjada de

la imposició colonialista. A més, des d'una perspectiva crítica, l'exposició ens pregunta quin és el sentit de la festa i reflexiona sobre les seves formes de socialització com a pretext per compartir i generar comunitat.

Aquesta exposició s'emmarca en el programa *Temporals*, organitzat per l'Institut de Cultura de Barcelona. A part de les obres, s'ofereixen projectes d'art contemporani als barris de Barcelona per crear experiències artístiques que interpel·lin la ciutadania, com per exemple la que es farà el dia de la inauguració a Can Basté, en què l'artista Natalia Carminati presentarà menjars de diferents cultures habituals en celebracions d'aniversari.

Foto: ICUB

CONNECTA, COMPARTEIX, DIVERTEIX-TE

Uneix-te a una comunitat LGBTQ+ diferent!

ASSOCIACIÓ DEL RAM DE L'AIGUA
ESPORT, CULTURA I LLEURE

Vòlei Platja · Pàdel · Futbol · Performance · Activisme
Scaperooms · Club de lectura · Escapades · I molt més

Troba el teu espai, fes xarxa amb noves amistats
i gaudeix amb nosaltres en un entorn segur

Ram
de l'Aigua

ramdelaigua.org

Escaneja'm i uneix-t'hi!

Tal com va anunciar el conjunt eixamplenc dilluns passat, Paco López serà el nou entrenador del sènior masculí, en substitució de Juan Hereza. López, que va ser dos cursos jugador del primer equip i va formar part de l'staff una temporada del CB Roser, hi arriba procedent de l'SD Espanyol.

La decisió més difícil d'Hereza

» El tècnic barceloní deixa el CB Roser després de 17 cursos, els últims set com a tècnic del primer equip
 » “Em fa pena marxar sobretot pels jugadors i vull que em continuïn trucant per als plans”, s'obre

Toni Delgado
FORT PIENC

L'11 de febrer va ser un dels pitjors dies en la vida de Juan Hereza (Barcelona, 1990). Aquell diumenge el CB Roser havia perdut, a l'Estació del Nord i per 48-67, el cinquè partit consecutiu contra el CB Es Castell, “amb una imatge lamentable i sense ànima ni esperit”. Amb vuit jornades per jugar-se, l'equip era antepenúltim amb cinc victòries, només una més que l'últim. “Em vaig enfonsar i vaig plorar molt amb la parella perquè anàvem pel camí de baixar a Super Copa i sentia que no tenia més forces per continuar lluitant ni presentar-me a l'entrenament de dimarts amb energia i optimisme”, reconeix l'entrenador.

Feia temps que li rondava pel cap deixar el club i pensava que el curs 2023-2024 havia de ser l'últim. “No li puc fer això al Roser i marxar ara, després de 17 temporades, deixant-lo en el descens. He de treure forces d'on sigui”, va pensar, mentre es va buidar per “enèsima vegada” i més que mai, perquè tenia menys reserves d'energia.

Hereza es va reunir amb els capitans i entre tots, i amb “l'esperit i el cap” dels jugadors, van fer un cop sobre la taula per acumular quatre triomfs (CB Vic, CB Alpocat, Bàsquet Ciutat d'Inca i CB Granollers). El sol va tornar a sortir.

El grup havia recuperat les bones sensacions i l'entrenador es va replantejar si valia la pena fer les maletes d'un lloc en què convivia i se superava amb gran part dels seus amics. Altres anys també s'havia plantejat l'adeu i al final sempre decidia quedar-s'hi, malgrat tenir altres ofertes. “Juan, és el moment”, va pensar quan va analitzar “fredament” els aspectes positius i els negatius.

La motxilla dels anys al CB Roser, set dels quals com a tècnic del primer equip i cinc temporades consecutives a Lliga EBA després de l'ascens del curs 2019-2020, és plena d'aprenentatges, anècdotes, moments feliços i instants de molt desgast. “Ha sigut una lluita contínua amb els recursos per la supervivència de l'equip i he hagut de fer moltes coses”, resumeix. Quan va agafar el grup, jugadors i entrenadors es pagaven els viatges, no tenien fisioterapeuta ni

gimnàs i patien uns horaris terribles. Els divendres s'entrenaven a les 12 de la nit a Mundet.

L'equip va baixar a Copa Catalunya i quan va tornar a la Lliga EBA, la temporada següent, “encara” havien de pagar-se les despeses i els desplaçaments, i competien a Mundet “molt tard”. “No tenia cap sentit”, diu Hereza, fer-ho tan lluny del barri i la seva gent. “Vaig haver de lluitar perquè poguéssim jugar a l'Estació del Nord, convèncer el Districte perquè comprés les cistelles, reivindicar uns horaris decents... A més, necessitàvem un fisioterapeuta i un gimnàs, especialment amb un equip més veterà”, diu.

Per cobrir aquestes despeses calia moure's i trobar patrocinadors, i Hereza es va encarregar de fer-ho: “Va ser una sort que el pare d'Adrià Cortegano ens ajudés amb Plus Ultra Seguros. Les negociacions amb ell van ser fàcils, i l'any passat vaig haver de demanar a l'empresa on treballa que ens patrocinés”.

EL DO DE LA UBIQUITAT

El do de la ubiqüitat no és cap miracle i suposa un sobreesforç amb molt desgast. “Des de l'autoexigència sentia molta angoixa perquè necessitàvem aquest suport i patia per no trobar solucions. A més, aquesta temporada ha sigut molt dura”, confessa l'entrevistat.

Han competit en “el grup més fort” de Lliga EBA des que el barceloní dirigeix el primer equip i amb unes expectatives altes

“Em vaig enfonsar i vaig plorar perquè anàvem pel camí de baixar a Super Copa”, confessa

després del precedent, un curs 2022-2023 en què quan faltaven tres jornades l'equip tenia les mateixes victòries (14) que el CB Valls, que ocupava la quarta plaça, l'última amb bitllet per a la fase d'ascens a LEB Plata, ara Segona FEB. “Amb la continuïtat dels pilars i els reforços joves, i una gran pretemporada, en què vam ser primers de grup a la Lliga Catalana, tot pintava molt bé”, reconeix el tècnic.

Unes bones sensacions que van continuar les dues primeres jornades d'EBA, amb triomfs contra la UE Montgat i el CB Corne-

L'últim CB Roser de Juan Hereza celebra la permanència. Foto: A. Montalvo

llà, i als quarts de final de la Lliga Catalana contra el CB Valls a la prorroga. Alegries acompanyades de les lesions de Pol Parisi, Pol Vidal i Albert Montalvo. A tots tres l'entrenador els va haver de fer jugar abans, quan encara no estaven bé, perquè l'equip perdia i perdia. A Zaragoza contra l'Alfindén CB va començar una ratxa de cinc derrotes consecutives i que acabaria amb dos nous lesionats, Raül Verano i Sergi Tell.

“Cap de nosaltres s'esperava una trajectòria així, però les circumstàncies havien canviat completament i havíem d'adaptar-nos a la nova realitat en una Lliga molt igualada en què tothom et pot guanyar”, analitza, amb la perspectiva que li dona el temps.

No volia compartir la seva decisió de marxar amb el club ni amb la plantilla abans que l'equip certifiqués la permanència perquè no pretenia distreure'ls de l'objectiu. “A la penúltima jornada era força factible que ens asseguréssim la continuïtat a la Lliga EBA —ara Tercera FEB— i el dimecres d'aquella setmana vaig obrir-me amb el president i el director tècnic”, comparteix. Als jugadors els ho va anunciar després de la derrota contra el CB Boet Maresme Martaró (70-55), ja amb la salvació al

sarró: “A partir d'aquell moment vaig passar a ser un flam i vaig plorar molt. Els últims dies van ser molt emotius perquè els jugadors són amics meus i hem conviscut quatre dies a la setmana”.

També han fet molts plans fora de la pista. Fa uns dies l'entrenador va passar el cap de setmana a Logroño amb set

“Estic molt tranquil amb el que he fet al CB Roser i m'agradaria entrenar un equip”, diu

dels seus ja exjugadors. “Em va costar molt decidir que havia de marxar del Roser i ara estic tranquil. Em fa pena sobretot pels basquetbolistes i vull que em continuïn trucant per als plans que facin”, confessa.

El 9 d'abril, dos dies després d'obrir-se amb la plantilla, Hereza va fer públic el seu comiat a les xarxes socials amb un text escrit amb el cor. Un recorregut històric i emocional des que va arribar al Roser amb 16 anys: els equips, les persones, certs moments... Hi apareixen citats, és clar, Josep Maria Carod i Lluís Bartomeu, els

entrenadors amb qui va “engendrar l'esperit competitiu” que el caracteritza i que li van transmetre la “il·lusió i la passió pel dia a dia” de dirigir grups, en una època en què ell ja entrenava nens petits a La Salle Gràcia.

Carod i Bartomeu no es van voler perdre el 13 d'abril l'últim partit a l'Estació del Nord, contra el Baloncesto El Olivar i amb una derrota intranscendent (51-85). Després del matx, es va home-natjar Hereza i Dani Roure, que també es va acomiadar.

“Em van sortir molts agraïments i em van venir al cap molts moments. No recordo que mencionés que vam guanyar una Lliga Catalana”, afegeix. Perquè per al barceloní, que té una memòria prodigiosa per les dades i recorda detalls de cada un dels partits que ha dirigit el primer equip, l'important són els vincles i les persones, i es queda més amb les pretemporades a la Costa Brava i la Cerdanya, o els caps de setmana llargs quan jugaven a Mallorca, Maó o Zaragoza.

“Estic molt tranquil amb el que he fet al CB Roser i m'agradaria entrenar un equip la pròxima temporada. Sento una mica de vertigen si no es concreta res i, ahora, ho acceptaré i descansaré, perquè aquest curs ho he passat fatal. El nou projecte hauria de tenir una mica més d'estructura i potencial per permetre'm centrar-me més a entrenar, i també conservar la vida personal i laboral”, enraona. Un perfil d'equip que “no és fàcil trobar a prop”. Ell viu al barri de Sants.

Aquest curs Hereza ha tornat a vestir-se de curt i competir per primer cop des que es va retirar amb 22 anys a l'FC Martinenc Bàsquet. Juga a l'Old Sènior B, a Tot Bàsquet, la Lliga de lleure de la Federació Catalana de Basquetbol (FCBQ). “Al primer matx em va sortir la vena d'entrenador i dos companys, bé, amics, em van dir que allà jo no era el tècnic...”, confessa el barceloní, que s'ha retrobat a la pista amb jugadors que va entrenar al sènior B del CB Roser. Un grup al qual va ascendir de Tercera a Primera Catalana. Després del matx s'open, riuen i canvien una mica el món.

“Si estic satisfet amb les meves estadístiques? Home, podria millorar-les si la resta aprofitessin més les assistències...”, bromeja Hereza, director d'orquestra també com a jugador.

DONES Periodistes contra el masclisme

Exposició oberta al públic
Entrada lliure

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

No t'ho perdís

Foto: Ariel Martini/Sónar

Sónar 2024

El Sónar torna a Barcelona els dies 13, 14 i 15 de juny amb una nova edició que es presenta amb una setantena d'artistes. Kaytranada, Jessie Ware, Ben Böhmer i Floating Point són els noms més destacats del programa, que aposta, un any més, per la música electrònica. Com sempre, també inclou el Sónar+D, un programa complementari relacionat amb la innovació, la tecnologia i les arts creatives que van més enllà de la música. En aquest sentit, hi ha organitzades propostes com xerrades, exposicions, *workshops* o instal·lacions artístiques, entre altres.

Famosos

El cantant Lluís Sánchez (Lleida, 1996) s'ha proclamat guanyador de la tercera edició del programa musical *Eufòria*, de TV3. Va aconseguir el 58% dels suports del públic i aquesta victòria el portarà a signar el seu primer contracte musical, a viatjar a Miami per rebre una *masterclass* als estudis d'Universal Music, a actuar al Share Festival i a enregistrar la cançó de l'estiu de TV3. Sánchez ha estat el participant que ha aconseguit més vots en el conjunt de les tres edicions fetes fins ara i del seu pas pel programa destaca la seva progressió en tots els estils musicals, tant amb el micro com amb les coreografies. Abans d'entrar a *Eufòria*, el lleidatà ja componia les seves pròpies cançons amb la seva guitarra i destacava a les xarxes socials pels covers que feia a peu de carrer, versionant les cançons més conegudes del pop anglès, català i també espanyol.

La fitxa

QUI ÉS?

LLUÍS SÁNCHEZ

ÉS FAMÓS PER...

Ser un reconegut músic emergent

És una jove promesa musical catalana

QUÈ HA FET?

Ha guanyat el concurs musical 'Eufòria 3'

S'ha proclamat vencedor del programa de TV3

A LES XARXES...

Felicitations pel seu èxit

Els seguidors del programa li donen l'enhorabona

Llibres

Un llegat
Rosa Regàs

En aquest llibre, l'editora i escriptora repassa els moments de la seva vida que més l'han marcat, sense tabús i de forma directa. Regàs parla de l'exili, de la postguerra, del seu matrimoni i de com a poc a poc es va fer lloc en un món d'homes sense tenir cap referent femení. A la vegada, reflexiona sobre el moviment polític i social que viu Catalunya i l'Estat.

Teatre

Retrat de l'artista mort
Davide Carnevali

Aquesta obra tracta sobre els desapareguts de la Guerra Civil espanyola i els de l'Argentina del dictador Jorge Rafael Videla. Està construïda a partir de relats en primera persona i és tota una reflexió sobre la barbàrie dels feixismes que s'enllaça amb l'actualitat, davant l'augment de l'extrema dreta. Es pot veure al Teatre Lliure de Barcelona fins al 16 de juny.

Música

Sobretaula a casa
Pau Casares

El saxofonista i clarinetista barceloní presenta aquest disc produït pels seus fills, que navega entre els diferents estils de la història del jazz. En algunes cançons l'acompanyen els seus col·laboradors habituals dels últims anys, com Irene Reig i Josep Maria Farràs, trompetista de calibre mundial. A l'àlbum destaquen els ritmes del swing i els solos.

Pelis i sèries

Bad Boys: Ride or Die
Adil El Arbi i Bilall Fallah

La parella de policies més famosa del món torna amb un nou film que, com sempre, barreja l'acció i la comèdia. Es tracta de la quarta entrega de la saga, protagonitzada pels actors Will Smith i Martin Lawrence, que en aquesta ocasió viuran noves aventures i un gir de guió inesperat que els portarà a fugar-se i a marxar de Miami.

ESTILS DE VIDA

Una alternativa a l'operació biquini

Foto: Freepik

i DIETES

L'operació biquini és una mena d'ansietat que ens entra a mesura que s'acosta la calor i l'hora de tornar a la platja. A conseqüència d'aquesta inquietud, ens matem a treballar al gimnàs o adoptem dietes extremes. La realitat és que això no funciona per a la majoria de les persones. El que és efectiu és seguir regularment unes pautes d'alimentació i d'exercici físic que, sense tant d'esforç, ens permetran mantenir un cos saludable i, per què no, també més atractiu, si aquest és el nostre objectiu.

Les dietes que es posen de moda posen l'accent en diversos elements per separat, però qualsevol estratègia real i duradora implica una estratègia global. Cal menjar aliments naturals i de proximitat cada dia: fruites, verdures i hortalisses. I cal substituir els elements més calòrics per quantitats regulars de llegums, cereals integrals, peix fresc, carn blanca, fruits secs o llavors.

Quant a l'exercici físic, no cal posar en risc la salut amb entrenaments intensos i condensats en poc temps. El que cal és tonificar els músculs i cremar greix quatre cops per setmana durant trenta minuts. I caminar regularment. Aquest programa d'entrenament és eficaç i assequible per a tothom.

Les claus.....

BIQUINI

No és una bona idea associar la dieta o l'exercici a una qüestió merament estètica

DIETA

Qualsevol dieta efectiva i ràpida ha d'incloure diàriament fruites, hortalisses i verdures

EXERCICI

Un programa assequible és caminar cada dia i fer treball específic quatre cops per setmana

PROFESSIONAL

Si volem accelerar el procés, cal consultar un especialista

Foto: Freepik

CONCURS
 Busquem el fan més fan d'Ametller Origen
 Participa a corp.ametllerorigen.com
I GUANYA UN ANY DE COMPRES GRATIS!

 BRUC
accura
SPORT & WELLNESS

+INFO

NOVA SALA FITNESS, EXPERIÈNCIA D'ENTRENAMENT

Bruc, 122 Barcelona · T 93 208 22 00 · info.bruc@accura.es
www.clubsaccura.es